

ИЗВЕШТАЈА О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ
-обавезна садржина-

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Орган који је именовао (изабрао) комисију и датум:

Одлуком Наставно-научног већа Шумарског факултета Универзитета у Београду бр. 01-2/38 од 26.3.2025. године, образована је Комисија за оцену израђене докторске дисертације кандидата **маст. инж. шум. Ивана Малушевића**, под насловом: **„Временски и просторни распоред развоја противерозионих система“**.

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива научне области, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датум избора у звање и назив факултета установе у којој је члан комисије запослен:

1. **др Ратко Ристић**, редовни професор; научна област: Биотехничке науке; уже научна област: Ерозија и конзервација земљишта и вода; избор у звање 14.12.2011. године; Универзитет у Београду - Шумарски факултет;
2. **др Нада Драговић**, редовни професор у пензији; научна област: Ерозија и конзервација земљишта и вода; избор у звање 14.11.2011. године, Универзитет у Београду Шумарски факултет;
3. **др Мирјана Тодосијевић**, редовни професор; научна област: Биотехничке науке; уже научна област: Ерозија и конзервација земљишта и вода; избор у звање 20.9.2022. године; Универзитет у Београду - Шумарски факултет;
4. **др Тијана Вулевић**, ванредни професор; научна област: Ерозија и конзервација земљишта и вода; избор у звање 08.11.2022. године, Универзитет у Београду Шумарски факултет.
5. **др Саша Милијић**, дипломирани просторни планер, научни саветник, директор Института за архитектуру и урбанизам Србије (ИАУС)

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

1. Име, име једног родитеља, презиме:

Иван, Ђорђе, Малушевић

2. Датум и место рођења, општина, држава:

18. 10. 1974. Београд, Звездара, Република Србија

3. Датум одбране, место и назив мастер рада: 30.9.2015. године, Шумарски факултет Универзитета у Београду, Београд, „Примена ГИС-а у анализи ризика од експлозивних средстава на бујичним сливовима у Србији”

4. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука/мастера: Еколошки инжењеринг у заштити земљишних и водних ресурса, Ерозија и конзервација земљишта и вода

III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Временски и просторни распоред развоја противерозионих система

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Докторска дисертација под насловом „**Временски и просторни распоред развоја противерозионих система**“ садржи укупно 285 страна, од којих је: 266 страна текста и 19 страна литературе. Докторска дисертација садржи 18 табела и 87 слика. Списак релевантне литературе, везане за област истраживања, садржи 361. литературну референцу и 16 интернет адреса. На почетку текста докторске дисертације, налазе се кључне документационе информације и резиме, на српском и енглеском језику, са кључним речима. Текст је подељен у 8 поглавља, која су структурирана тако да представљају посебне, али логички повезане целине:

1. УВОД (1-9 стр.)
2. МЕЋУСОБНИ УТИЦАЈ РАЗВОЈА ЉУДСКОГ ДРУШТВА И ЕРОЗИОНИХ ПРОЦЕСА (10-54 стр.)
3. ФОРМИРАЊЕ НАУЧНЕ ОСНОВЕ (55-105 стр.)
4. РАЗВОЈ ПРОТИВЕРОЗИОНИХ МЕРА И РАДОВА И ЊИХОВА СИНТЕЗА У СИСТЕМЕ (106-193 стр.)
5. РАЗВОЈ ПРОТИВЕРОЗИОНИХ СИСТЕМА НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ (194-255 стр.)
6. ДИСКУСИЈА (256-264 стр.)
7. ЗАКЉУЧЦИ (265-266 стр.)
8. ЛИТЕРАТУРА (267-285 стр.)

После поглавља **8. Литература** дате су изјаве кандидата о ауторству, истовестности штампане и дигиталне верзије рада, као и овлашћење о начину коришћења. Дисертација је написана на српском језику ћириличним писмом, у складу са Упутством за обликовање докторске дисертације Универзитета у Београду.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Наслов докторске дисертације је концизан и адекватан дефинисаном предмету и циљевима истраживања. Наслов дисертације истиче тематику и садржај дисертације.

1. УВОД (1-9 стр.)

Прво поглавље дисертације садржи пет потпоглавља, од којих свако представља логичку и тематску целину у оквиру уводног истраживачког оквира рада.

У потпоглављу **1.1. Предмет истраживања**, кандидат прецизно дефинише оквир истраживања, кроз приказ основних карактеристика геолошке и антропогене ерозије. Посебна пажња посвећена је зависности дозвољених губитака земљишта од педолошких и климатских услова, као и директним и индиректним последицама ерозионих процеса. Нарочит акценат стављен је на улогу културних карактеристика у обликовању деградационог и аградационог деловања човека на простор.

У потпоглављу **1.2. Циљ истраживања**, кандидат јасно формулише основне циљеве докторске дисертације, који се огледају у анализи динамичког односа између ерозионих процеса и противерозионих мера, идентификацији утицаја ерозионих процеса на друштвени развој, као и у објашњењу друштвено-историјског контекста у којем је долазило до формирања противерозионих система. Посебно је наглашена важност културних карактеристика друштва у процесу њихове генезе.

У потпоглављу **1.3. Основне хипотезе**, кандидат формулише следеће истраживачке хипотезе:

- Ерозиони процеси могу имати разарајуће последице по цивилизацију, упоредиве или чак веће од последица ратова и епидемија, са потенцијално далекосежнијим ефектима;
- Антропогена ерозија је првенствено условљена начином коришћења земљишног простора, који је, пак, дефинисан културним карактеристикама људских заједница, те је у научном проучавању овог феномена неопходно, поред физичко-географских, укључити и културне чиниоце;
- Културне одлике друштва имају кључну улогу у обликовању не само обима и интензитета антропогене ерозије, већ и у формирању и структури противерозионих система.

У потпоглављу **1.4. Научне методе истраживања**, кандидат излаже методолошки оквир истраживања, заснован на комбинацији фактографског и аналитичког приступа. У раду су примењене методе дескрипције, систематизације и класификације информационе грађе, прикупљене током истраживања. Методолошки апарат обухватао је разноврсне облике анализе, са нагласком на компаративну методу, као и на примену генерализације, дедукције и уопштавања. У завршној фази истраживања примењена је метода синтезе, са циљем свеобухватне интерпретације добијених резултата.

У потпоглављу **1.5. Структура дисертације**, кандидат представља логичку и тематску организацију рада, у оквиру које анализира развој противерозионих система. Ова анализа обухвата кључне чиниоце глобалног развоја противерозионих активности: еволуцију свести о механизмима ерозионих процеса, формирање стручних кадрова и институција, развој појединачних техничких и организационих елемената, као и њихову интеграцију у функционалне и територијално прилагођене противерозионе системе.

2. МЕЂУСОБНИ УТИЦАЈ РАЗВОЈА ЉУДСКОГ ДРУШТВА И ЕРОЗИОНИХ ПРОЦЕСА (10-54 стр.)

Друго поглавље дисертације обухвата четири потпоглавља у којима су систематизовани историјски и савремени аспекти антропогеног утицаја на ерозионе процесе, као и еволуцију тих процеса у контексту трансформације животне средине.

У потпоглављу **2.1. Човек као геоморфолошки агенс**, кандидат анализира паралелни развој цивилизацијских достигнућа и ескалацију деструктивног утицаја човека на геоморфолошке процесе. Посматрањем човека као активног геоморфолошког чиниоца, истиче се његова улога у иницирању и интензивирању ерозионих процеса.

У потпоглављу **2.2. Ерозија као узрочник нестајања првих цивилизација**, указује се на кључну улогу антропогене деградације земљишта током периода опадања стабилности раних цивилизација. Ерозија се сагледава као један од главних чинилаца краха социоекономских структура у древним друштвима.

Потпоглавље **2.3. Обешумљавање као доминантан фактор антропогене ерозије** представља анализу трансформације простора из шумских екосистема у пољопривредне и урбане површине као основног узрочника деградације земљишта. Кандидат детаљно разматра утицај пољопривреде, демографског раста, урбанизације, филозофских и религијских доктрина, научно-технолошког напретка, као и друштвено-економских и политичких фактора на процесе девастације шумског покривача.

У потпоглављу **2.4. Актуелно стање шумског покривача и глобална распрострањеност ерозионих процеса**, представљени су подаци *Глобалне процене шумских ресурса* из 2020. године, као и резултати истраживања *Глобалне процене деградације земљишта (GLASOD)*, који указују на савремене тенденције у смањењу

пошумљености и распрострањености ерозионих процеса. Кандидат посебно истиче значај економских, друштвених и политичких чинилаца у модификовању интензитета и распрострањености ових процеса.

3. ФОРМИРАЊЕ НАУЧНЕ ОСНОВЕ (55-105 стр.)

У трећем поглављу кандидат анализира еволуцију научних сазнања и техничких мера које су водиле ка формирању организованих система за контролу ерозије. Након представљања грађевинско-техничких активности у античком периоду као претече организованих противерозионих интервенција, прати се настанак научног корпуса чија ће диференцијација и специјализација омогућити артикулацију стратегија контроле ерозије и формирање целовитих противерозионих система.

У потпоглављу **3.1. Антика**, обрађује се период од VI века пре нове ере до V века нове ере, односно од настанка првих облика научне мисли до почетка Средњег века. Анализирају се идеје античких филозофских школа које су имале пресудан утицај на развој природних наука и еколошке свести, као и појаве жанра пољопривредне литературе, у којој се називу елементи ране противерозионе агротехнике. Кандидат указује и на зачетке свести о узрочно-последичним везама у оквиру ерозионих процеса.

У потпоглављу **3.2. Средњи век и ренесанса**, анализира се период опадања научног развоја у средњовековној Европи, као и токови враћања античких знања у европски простор, што је довело до обнове научне мисли у доба Ренесансе. Посебан акценат стављен је на развој универзитета, значај открића „Новог света“, и појаву „природних историја“. Истакнуто је и дело Леонарда да Винчија, чије разумевање ерозионих процеса сведочи о високом нивоу научне интуиције у том периоду.

У потпоглављу **3.3. Просветитељство и почеци модерне науке**, кандидат истиче значај преласка са догматског на експериментални приступ у научном раду, те развој институционализованих научних структура – од дворских друштава за проучавање природе до националних академија. Анализира се утицај катаклизмичких догађаја, попут еколошких последица прекомерне експлоатације колонијалних ресурса, великих ратних сукоба и природних непогода, на преиспитивање односа према природи. Посебна пажња посвећена је развоју камералних наука, диференцијацији француског и немачког шумарства и формирању нове научне дисциплине познате као обнављање планинског земљишта (RTM) у Француској, уређивање бујица и лавина (WLV) у Немачкој, односно, шумска хидраулика (SIF) у Италији, у научној литератури најчешће представљене јединственим акронимом RTM–WLV–SIF.

4. РАЗВОЈ ПРОТИВЕРОЗИОНИХ МЕРА И РАДОВА И ЊИХОВА СИНТЕЗА У СИСТЕМЕ (106-193 стр.)

Четврто поглавље дисертације бави се систематизацијом основних карактеристика и циљева противерозионих система. С обзиром на то да се ови системи састоје од синтезе противерозионих мера и противерозионих радова, поглавље је организовано кроз две обимне целине које тематски обрађују ове саставне елементе.

У потпоглављу **4.1. Противерозионе мере**, кандидат представља историјски преглед мера заштите природних подручја, од праисторијских светих локалитета, преко феудалних ловишта, до савремених законодавних и политичких механизма заштите. Посебна пажња посвећена је утицају естетских, етичких и политичких мотива на формулисање мера заштите, као и генези шумарског законодавства. Тај преглед обухвата:

- а) прописе који штите шуме од сече и животињског брста,
- б) законе који наглашавају утицај обешумљавања на појаву бујичних поплава,

в) легислативу која промовише пошумљавање и подстиче очување и обнову шумског покривача.

Истакнута је улога Колберове уредбе из 1669. године, која представља прекретницу у правној заштити шума, као и комплексност правног регулисања својинских односа у шумарству. На основу различитих правних приступа питању својине, кандидат уводи разматрање Совјетског противерозионог система, који се заснива на специфичном моделу организације територије и управљања ресурсима.

Завршни део овог потпоглавља доноси упоредни преглед историјског развоја и савремене примене противерозионих мера у кључним државама: Француској, Италији, Немачкој, Аустрији, Швајцарској, Русији/СССР-у и Сједињеним Америчким Државама.

У потпоглављу **4.2. Противерозиони радови**, кандидат систематизује типове радова у односу на делове речног слива на којима се изводе, чиме омогућава и хронолошку и функционалну класификацију ових интервенција. Радови се деле на биолошке и биоинжењерске радове, усмерене на заштиту горњих делова сливова; агротехничке радове, који служе побољшању структуре земљишта и његове производне способности; грађевинско-техничке радове, намењене контроли наноса и заштити од поплава. Кандидат пружа хронолошки преглед развоја ових радова, од раноисторијских и античких периода, до поновног интензивирања активности након ревитализације научног знања у касном XVIII и почетком XIX века. Посебно су обрађени противерозиони елементи попут фашина, напера, габиона, саоа и плетера код биоинжењерских радова; затрављивања, пошумљавања, орања, ђубрења, плодореда, ровова, канала и терасирања код агротехничких радова; подужних и попречних објеката за ретенцију наноса и регулацију бујица код грађевинско-техничких радова. На крају овог потпоглавља представљен је утицај грађевинско-техничких варијација на специфичности класичног европског, француског и немачког противерозионог система.

5. РАЗВОЈ ПРОТИВЕРОЗИОНИХ СИСТЕМА НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ (194-255 стр.)

Пето поглавље се састоји из седам потпоглавља, у којима се анализира просторни и временски развој противерозионог система на територији Републике Србије. Пратећи хронолошки ток, кандидат приказује кључне моменте њиховог развоја. У потпоглављу **5.1. Најстарији подаци о стању земљишта и пошумљености на територији Републике Србије**, кандидат износи податке о степену шумовитости простора током периода српске средњовековне државе и османске власти. Оваквим приступом омогућава процену присуства нормалних или разорних ерозионих процеса на основу историјског стања шумског покривача. На основу расположивих извора закључује да значајнији ерозиони процеси почињу тек у XIX веку.

У потпоглављу **5.2. Основни узроци деградације земљишта по обнављању српске државности у XIX веку**, утврђује се да је главни узрок интензивирања ерозионих процеса управо масовно обешумљавање. Кандидат идентификује више фактора који су томе допринели: недостатак еколошке свести, демографски раст, промена модела пољопривредне производње, неефикасна законска регулатива, као и неповољне спољнополитичке околности.

У потпоглављу **5.3. Први кораци према формирању организоване противерозионе заштите**, анализира се период када негативне последице ерозије постају видљиве и доводе до потребе за законским оквиром и образовањем стручног кадра. То омогућава реализацију првих организованих биолошких и техничких интервенција почетком XX века.

Потпоглавље **5.4. Противерозиона заштита у првој половини XX века** доноси преглед првих биолошких и грађевинско-техничких радова и приказује процес институционалног организовања система противерозионе заштите на нивоу државе.

У потпоглављу **5.5. Интензивирање и достизање врхунца противерозионих активности у социјалистичком периоду**, кандидат анализира друштвено-политичке услове у којима долази до експанзије противерозионих радова. Наводи најзначајније резултате, као што су радови у Грделичкој клисури и Врањској котлини, увођење система професора Росића, као и развој Метода потенцијала ерозије и његову улогу у изради прве Карте ерозије СР Србије, која постаје основа за планирање и реализацију великог броја не само противерозионих него и водопривредних, мелиорационих, енергетских и инфраструктурних пројеката.

У потпоглављу **5.6. Проблеми и ограничења противерозионих активности у социјалистичком и пост-социјалистичком периоду** кандидат указује на све израженију слабост противерозионих активности услед смањења финансирања узрокованог политичким нестабилностима, урушавањем институција, економским проблемима, те транзицијом из социјалистичког у капиталистички систем.

У потпоглављу **5.7. Актуелно стање ерозије**, кандидат представља резултате Карте ерозије из 2020. године, израђене у оквиру Нацрта просторног плана Републике Србије (2021–2035), као и пратећег прилога Ванредне ситуације, природне непогоде и технолошки удеси. При томе је примењен савремени методолошки приступ, укључујући SRTM дигитални елевациони модел и географске информационе системе (ГИС). Кандидат извршава компаративну анализу стања ерозије у пресецима 1983. и 2020. године и износи релевантне закључке о динамици и трендовима деградације земљишта.

6. ДИСКУСИЈА (256-264 стр.)

Шесто поглавље дисертације представља дискусију, у којој кандидат интерпретира добијене резултате у светлу теоријских поставки и примењених методолошких поступака. Посебна пажња посвећена је анализи сложености односа деградације и аградације и неопходности успостављања равнотеже између ова два поцеса. Кандидат аргументовано заступа тезу да развој науке и противерозионих система није искључиво последица друштвено-економских и политичких услова, већ да на њега утичу и социолошки и естетски чиниоци. Показује како су визије простора, однос према природи и културне норме у значајној мери обликовале приступе заштити земљишта. Интензитет и организованост противерозионих радова упоређени су кроз примере демократских и тоталитарних друштава, при чему је посебно анализиран пример СФРЈ, као специфичне социјалистичке државе. Кандидат указује на сложену везу између друштвеног уређења и начина на који се спроводе мере очувања природних ресурса. Хронолошки преглед развоја противерозионих система кандидат завршава освртом на утицај политичке глобализације у савременом добу. Указује на редукцију диверзитета противерозионих система, који све више губе националне специфичности и престају да буду дефинисани искључиво локалним законодавством и традицијом. Уместо тога, противерозионим политикама све више управљају међународне организације, попут Светске асоцијације за очување земљишта и вода (WASWAC), Друштво за очување земљишта и вода (ISWCS) или Међународна унија за проучавање земљишта (IUSS), које делују у координацији са глобалним финансијским институцијама, пре свега Светском банком и Глобалним фондом за животну средину (GEF), усмеравајући капитал према пројектима заштите земљишта и вода, као и ублажавању утицаја климатских промена.

7. ЗАКЉУЧЦИ (265-266 стр.)

Закључци су приказани на јасан и концизан начин, изражавајући суштину резултата израђене докторке дисертације. Представљени су најважнији резултати који су у складу са очекиваним резултатима докторске дисертације. У закључцима се на недвосмислени начин даје јасан одговор на постављене хипотезе.

8. ЛИТЕРАТУРА (267-285 стр.)

Литература садржи 361 литературну референцу и 16 интернет адреса. Кандидат је на правилан начин користио наводе из обрађене литературе кроз читав текст дисертације. Обрађена је научна и стручна литература страних и домаћих аутора. Референце су груписане у три сегмента. Референце које се односе на текстове домаћих аутора или преводе на српски језик су сложене по азбучном реду, док су референце које се односе на текстове на другим језицима поређане по абecedном реду. Трећи сегмент чине коришћене интернет адресе.

VI ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

На основу детаљног увида у докторску дисертацију кандидата маг. инж. шум. Ивана Малушевића, под насловом **„Временски и просторни распоред развоја противерозионих система“** и обављене анализе свих поглавља, резултата истраживања, дискусије и изведених закључака, Комисија износи следећу оцену:

Дисертација је написана у потпуности у складу са образложењем наведеним у пријави теме. Постављени циљеви, хипотезе и методолошки оквир реализовани су доследно, са пуним уважавањем научних принципа и стручне методологије. Кандидат је аналитички и систематично проучио релевантну литературу везану за предмет истраживања и на адекватан начин интерпретирао резултате сопственог истраживања. Резултати су јасно и прегледно приказани у текстуалном, табеларном и графичком облику. Тумачење резултата је на високом нивоу научног израза, а изведени закључци су прецизни и показују јасну повезаност са добијеним и презентованим налазима. Кандидат је потврдио постављене хипотезе и успешно реализовао постављене циљеве истраживања. Дисертација представља оригиналан и самосталан научно-истраживачки рад, чија је несумњива научна вредност садржана у јасном и прецизном приказивању утицаја ерозионих процеса на људско друштво, анализи контекста у којима долази до развоја противерозионих система, утврђивању значаја културних карактеристика друштва у њиховој генези, као и приказу диференцијације и развоја појединачних противерозионих система у светлу глобализацијских процеса који доводе до смањења њиховог диверзитета.

Имајући у виду да се, као услов за одбрану докторске дисертације, поставља објављен рад у часопису међународног значаја, Комисија констатује да је кандидат овај услов испунио. Кандидат је аутор рада у часопису међународног значаја, категорије M23:

Malušević I., Ristić R., Radić, B., Polovina, S., Milčanović V., Nešković, P., 2025. A Historical Overview of Methods for the Estimation of Erosion Processes on the Territory of the Republic of Serbia. Land, 14, 405. <https://doi.org/10.3390/land14020405>

VII КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

1. Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме
Дисертација је написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме.

2. Да ли дисертација садржи све битне елементе

Дисертација садржи све неопходне елементе: насловну страну на српском и енглеском језику, информације о ментору као и о члановима комисије, резиме на српском и енглеском језику, садржај, текст рада организован по поглављима, списак коришћење литературе, биографију аутора, изјаву о ауторству, изјаву о истоветности штампане и електронске верзије докторског рада и изјаву о коришћењу. Докторска дисертација својим насловом, садржајем, постављеном методологијом рада, резултатима истраживања, начином тумачења добијених резултата, као и изведеним закључцима садржи све битне елементе који се захтевају за радове овакве врсте и представља један заокружен, самосталан научно-истраживачки рад. Комисија позитивно оцењује структуру и све елементе које садржи докторска дисертација.

3. По чему је дисертација оригиналан допринос науци

Комисија закључује да докторска дисертација кандидата представља значајан и оригиналан допринос научној области Ерозија и конзервација земљишта и вода. Истраживање се одликује интердисциплинарним приступом, укрштањем хронолошког, просторног, друштвено-политичког и културолошког аспекта у сагледавању развоја противерозионих система, што раду даје додатну научну дубину и ширину. Дисертација се одликује високим степеном самосталности, оригиналности и научне утемељености, а добијени резултати могу послужити као поуздана основа за будућа истраживања, као и за унапређење политика управљања земљишним ресурсима и планирања мера заштите од ерозионих процеса на националном и регионалном нивоу. Оригиналан научни допринос ове дисертације огледа се у сагледавању развоја противерозионих система у контексту динамичног односа деградационог и аградационог деловања човека. Просторна и временска ширина истраживања омогућила је кандидату да кроз историјску перспективу прикаже како су ерозиони процеси утицали на нестајање појединих цивилизација, као и како су кључни елементи цивилизацијског развоја – економске мере, политичка организација, моралне традиције и научна сазнања – условљавали еволуцију аградационих активности човека, у оквиру којих значајно место заузимају противерозиони системи. На овај начин, кандидат је указао на комплексност и величину феномена ерозионих процеса, као и на кључну улогу коју противерозионе стратегије имају у очувању друштва и подстицању његовог друштвено-економског развоја. Истраживање доприноси бољем разумевању интеракције између природних процеса и културних фактора, чиме се пружа нови увид у историјске, социјалне и политичке оквире развоја мера заштите земљишних ресурса. Имајући све наведено у виду, Комисија констатује да докторска дисертација кандидата представља несумњив и оригиналан допринос науци и ужој научној области Ерозија и конзервација земљишта и вода.

4. Недостаци дисертације и њихов утицај на резултат истраживања

Комисија није уочила недостатке докторске дисертације који би утицали на резултате истраживања.

VII ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене докторске дисертације, комисија предлаже да се докторска дисертација кандидата магист. инж. шум. **Ивана Малушевића** под насловом „Временски и просторни распоред развоја противерозионих система“ **прихвати а кандидату одобри одбрана.**

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

др Ратко Ристић, редовни професор
Универзитет у Београду Шумарски факултет

др Нада Драговић, редовни професор у
пензији Универзитет у Београду Шумарски
факултет

др Мирјана Тодосијевић, редовни професор
Универзитет у Београду Шумарски факултет

др Тијана Вулевић, ванредни професор
Универзитет у Београду Шумарски факултет

др Саша Милијић, дипломирани просторни
планер, научни саветник, директор Института
за архитектуру и урбанизам Србије (ИАУС)

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење односно разлоге због којих не жели да потпише извештај.